

Lovforslag nr. L 57. Fremsat den 27. oktober 2004 af kirkeministeren (Tove Fergo)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om begravelse og ligbrænding

(Delegation af kompetence)

§ 1

I lov nr. 346 af 26. juni 1975 om begravelse og ligbrænding (begravelsesloven) foretages følgende ændringer:

1. § 3, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Asken skal nedsættes på en af de i § 2, stk. 1, nævnte begravelsespladser eller anbringes på et andet af stiftsøvrigheden godkendt sted. Stiftsøvrighedens afgørelse kan påklages til kirkeministeren.«

2. I § 3 indsættes som stk. 3:

»Stk. 3. Stiftsøvrigheden kan tillade, at der forholdes med asken på anden sømmelig måde end nævnt i stk. 2, når der foreligger et bestemt udtalt ønske herom fra afdøde. Stiftsøvrighedens afgørelse kan påklages til kirkeministeren.«

3. § 15 affattes således:

»§ 15. Bestyrelsen for en folkekirkelig kirkegård kan med provstiudvalgets tilladelse, jf. dog stk. 2, overlade en del af denne til brug for et trossamfund uden for folkekirken. Provstiudval-

gets afgørelse kan påklages til stiftsøvrigheden. Stiftsøvrighedens afgørelse kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Stk. 2. Med kirkeministerens tilladelse kan kommunalbestyrelsen overlade en del af en kommunalt bestyret kirkegård til et trossamfund uden for folkekirken.«

4. § 18 affattes således:

»§ 18. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland. Loven kan ved kongelig anordning sættes i kraft på Færøerne med de afvigelser, som de særlige færøske forhold tilsiger.«

§ 2

Loven træder i kraft den 1. april 2005.

§ 3

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland. Loven kan ved kongelig anordning sættes i kraft på Færøerne med de afvigelser, som de særlige færøske forhold tilsiger.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Baggrund for lovforslaget

Siden begravelseslovens ikrafttræden den 1. januar 1976 har Kirkeministeriet meddelt tilladelse til spredning af asken efter afdøde personer over det åbne hav, til deling af afdøde personers aske og til nedsættelse af askeurner på privat ejendom. Hjemmelen til disse dispositioner findes i lovens § 3, stk. 2, hvorefter kirkeministeren kan godkende, at asken anbringes på et andet sted end folkekirkens kirkegårde eller andre begravelsespladser, eller tillade, »at der forholdes med asken på anden sømmelig måde, når der foreligger et bestemt udtalt ønske herom fra afdøde.« Der er til dels tale om en videreførelse af den praksis, som har været fulgt af Justitsministeriet inden lovens ikrafttræden.

Antallet af ansøgninger om spredning af aske over åbent hav har været stigende gennem de senere år, fra ca. 100 i 1990 til 1042 i 2003. Det kræves, at der foreligger et bestemt udtalt ønske fra den person, hvis aske ønskes spredt. Ønsket kan være fremsat skriftligt eller mundtligt. Der gives tilladelse til spredning af aske over det åbne hav. Hermed sidestilles visse fjorde og bugter. Det afgørende er, at der det pågældende sted er den fornødne strøm, således at asken hurtigt bliver opløst i vandet. Af samme grund gives der ikke tilladelse til nedsænkning af askeurner i havet, heller ikke hvis de er fremstillet af et letopløseligt materiale. Efter fast praksis meddeler ministeriet heller ikke tilladelse til spredning af aske over landjorden, indsøer og vandløb.

Ansøgninger om askespredning skal ikke være særligt motiverede for at blive imødekommet. Tilladelser gives såvel i tilfælde, hvor der er ansøgt om spredning af aske efter en afdød person, som i tilfælde hvor en person i levende live ansøger om, at den pågældendes aske til sin tid spredes over havet.

Tilladelse gives på det vilkår, at spredning af asken ikke vækker opsigt. Askespredning skal ikke foretages af særligt autoriserede personer, men kan udføres af afdødes pårørende. Der føres ikke kontrol med, at

en askespredning gennemføres, ligesom der ikke fastsættes en frist, inden for hvilken askespredningen skal have fundet sted. Disse forhold har ikke givet anledning til problemer.

Antallet af sager om deling af asken efter afdøde personer er forholdsvis begrænset og har i perioden 2000 – 2004 udgjort i alt ca. 100. Det drejer sig eksempelvis om asken efter personer, der er opvokset i udlandet, men som har levet det meste af deres liv i Danmark. I sådanne tilfælde tillader ministeriet, at asken deles, således at en del af asken nedsættes på en kirkegård her i landet, mens resten af asken føres til en kirkegård i udlandet. Der gives også tilladelse, når asken ønskes delt med henblik på, at en del af asken nedsættes på en kirkegård, mens den resterende del af asken spredes over havet. Ministeriet giver derimod ikke tilladelse til deling af en aske med henblik på nedsættelse på 2 eller flere kirkegårde her i landet. Begrundelsen herfor er, at Danmark udgør et så begrænset område, at det ikke forekommer rimeligt at imødekomme ansøgninger om askedeling i sådanne tilfælde.

Hvad angår ansøgninger om nedsættelse af askeurner på privat ejendom, er antallet ligeledes begrænset. I perioden 1992-2003 har antallet ikke oversteget 25 årligt. Som anført i bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 1, forudsættes det i ministeriets praksis, at ejendommen har en vis størrelse (mindst 5000 m²), og i almindelighed også at ejendommen ejes af den afdøde persons slægt. Tilladelse til nedsættelse af askeurner på privat ejendom gives på de vilkår, der er omtalt i bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 1.

2. Lovforslagets indhold

Formålet med den foreslåede lovændring er udelukkende at overføre dele af Kirkeministeriets kompetence i medfør af begravelsesloven til stiftsøvrigheder og provstiuudvalg. Herudover tilsigter lovforslaget ikke at ændre den hidtidige retstilstand med hensyn til, hvordan der forholdes med asken efter en afdød person som beskrevet under afsnit 1.

2.1. Nedsættelse af askeurne på privat grund

Det er i begravelseslovens § 1 bestemt, at lig enten skal begraves eller brændes. Begravelse skal ifølge § 2, stk. 1, ske på folkekirkens kirkegårde eller andre begravelsespladser, der er godkendt af kirkeministeren. Asken efter afdøde personer skal efter § 3, stk. 2, 1. pkt., ligeledes nedsættes på folkekirkens kirkegårde eller andre begravelsespladser, godkendt af kirkeministeren.

Ifølge begravelseslovens § 3, stk. 2, 1. pkt., kan asken også anbringes på et andet af kirkeministeren godkendt sted. Med hjemmel i denne bestemmelse er der praksis for, at kirkeministeren tillader, at urnen med asken efter en afdød person under visse betingelser nedsættes på privat ejendom.

Som et led i decentralisering af dele af Kirkeministeriets sagsområde foreslås det, at kompetencen i disse sager flyttes fra kirkeministeren til landets stiftsøvrigheder, jf. lovforslagets § 1, nr. 1.

Lolland-Falsters Stiftsøvrighed har peget på det ønskelige i, at der i loven optages bestemmelser om klageadgang. Lovforslaget er udformet i overensstemmelse hermed.

2.2. Spredning af aske over åbent hav og deling af aske

Ifølge begravelseslovens § 3, stk. 2, 2. pkt., kan kirkeministeren tillade, at der forholdes med asken efter en afdød person på anden sømmelig måde, når der foreligger et bestemt udtalt ønske herom fra afdøde. Med hjemmel i denne bestemmelse er der praksis for, at kirkeministeren tillader, at asken efter afdøde personer spredes over åbent hav. Ligeledes kan kirkeministeren i medfør af samme bestemmelse tillade, at der foretages deling af afdøde personers aske.

Udkast til forslag til ændring af Begravelsesloven blev udsendt til høring i juni 2004. Udkastet indeholdt forslag om, at begravelsesmyndigheden træffer afgørelse om spredning af afdøde personers aske over havet i forbindelse med, at begravelsesmyndigheden afgør, om begravelse eller ligbrænding skal finde sted, og om begravelsehåndlingen skal være kirkelig eller borgerlig.

Efter den stedfundne høring er der rejst spørgsmål, om den foreslåede decentralisering af kompetencen til begravelsesmyndigheden i sager om spredning af afdøde personers aske over havet ikke er for vidtgående, og om det ikke vil være en mere hensigtsmæssig ordning at lade landets stiftsøvrigheder træffe afgørelse i de pågældende sager. I overensstemmelse hermed er forslaget ændret således, at stiftsøvrigheden kan tillade, at der forholdes med asken på anden sømmelig

måde end nævnt i lovforslagets § 1, nr. 1. I overensstemmelse med hidtil fulgt praksis omfatter »anden sømmelig måde« bl.a. spredning af asken efter afdøde personer. Det ændrede forslag har været forlagt landets biskopper til udtalelse. Der er modtaget hørings svar fra syv biskopper, der tilslutter sig det ændrede forslag.

Dog udtrykker biskoppen over Roskilde Stift tvivl med hensyn til, om dette ikke er et så væsentligt landspolitisk spørgsmål om sømmelig begravesskik, at det er en opgave, der principielt bør varetages af Kirkeministeriet og ikke fastlægges ud fra lokale normer. Hertil bemærkes, at der i forbindelse med gennemførelsen af den foreslåede lovændring vil blive udsendt en vejledning til landets stiftsøvrigheder indeholdende nærmere retningslinjer for administrationen af de pågældende sager. En sådan vejledning vil sikre, at stiftsøvrighederne kommer til at følge en stort set ens praksis.

I overensstemmelse hermed foreslås det som et led i decentralisering af dele af Kirkeministeriets sagsområde, at kompetencen i disse sager flyttes fra kirkeministeren til landets stiftsøvrigheder, jf. lovforslagets § 1, nr. 2.

Fem stiftsøvrigheder og Landsforeningen af Menighedsrådsmedlemmer har i høringssvarene peget på, at der bør fastsættes en frist for spredning af asken efter afdøde personer. I sin behandling af sager om askespredning har Kirkeministeriet ikke fastsat en frist, inden for hvilken askespredning skal have fundet sted. Den hidtidige praksis ses ikke at have givet anledning til problemer, og ministeriet finder derfor ikke, at der er behov for frister for askespredning.

Med hensyn til klageadgang henvises til bemærkningerne afsnit 2.1.

2.3. Godkendelse af, at der på kirkegårde indrettes særlige afsnit til brug for andre trossamfund

I henhold til begravelseslovens § 15 kan bestyrelsen for en folkekirkelig kirkegård med kirkeministerens tilladelse overlade en del af denne til brug for et trossamfund uden for folkekirken.

Henset til, at landets provstiudvalg træffer afgørelse i en række sager om kirkegårde, anses det for hensigtsmæssigt, at godkendelseskompetencen i henhold til begravelseslovens § 15 lægges ud til provstiudvalgene, jf. lovforslagets § 1, nr. 3.

Haderslev Stiftsøvrighed har i sit høringssvar rejst spørgsmål om det hensigtsmæssige i, at godkendelseskompetencen i henhold til lovens § 15 foreslås henlagt til provstiudvalgene. Det anføres, at provstiudvalgene repræsenterer for små områder i forhold til

stiftet, og at den pågældende opgave varetages bedre af stiftsøvrighederne. Med lovforslaget foreslås som nævnt, at godkendelseskompetencen flyttes til provstiudvalgene, hvilket skal ses i sammenhæng med, at der i lov om folkekirkens kirkebygninger og kirkegårde er tillagt provstiudvalgene vigtige beføjelser i sager om kirkegårde. Set i dette perspektiv vil provstiudvalgene være kvalificerede til at træffe afgørelse i sager om overladelse af en del af en kirkegård til brug for trossamfund uden for folkekirken.

Den danske Præsteforening har gjort gældende, at kompetencen i de pågældende sager ikke bør udøves af folkekirkelige organer, men som hidtil af kirkeministeren. Hertil bemærkes, at overladelse af en del af en folkekirkeligt administreret kirkegård til brug for et trossamfund uden for folkekirken forudsætter, at menighedsrådet som bestyrer af kirkegården beslutter dette. Tilsynet med de folkekirkeligt administrerede kirkegårde udøves af folkekirkelige myndigheder, nemlig provstiudvalgene, og det forekommer derfor hensigtsmæssigt, at de samme myndigheder får tillagt godkendelseskompetencen i henhold til lovens § 15.

Den danske Præsteforening og Danmarks Provsteforening har i høringssvarene anført, at den foreslåede ændring vil indebære en forøgelse af provsternes og provstiudvalgenes arbejde. Hertil bemærkes, at provstiudvalgenes og dermed provsternes arbejdsbyrde næppe bliver forøget i nævneværdig grad som følge af den foreslåede ændring af § 15. Bestemmelsen forudsætter allerede i dag, at provstiudvalget vurderer menighedsrådets beslutning om at overlade en del af kirkegården til et trossamfund uden for folkekirken, inden sagen videresendes til Kirkeministeriet.

Med hensyn til klageadgang henvises til bemærkningerne afsnit 2.1. og til lovforslag § 1, nr. 3.

Københavns Kommune har peget på, at godkendelseskompetencen, for så vidt angår kommunalt bestyrede kirkegårde, ikke bør tillægges provstiudvalget, men bør forblive hos kirkeministeren. Lovforslaget er udformet i overensstemmelse hermed, jf. lovforslag § 1, nr. 3.

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for stat, kommuner og amtskommuner

Lovforslaget har ikke økonomiske og administrative konsekvenser for stat, kommuner eller amtskommuner.

Lovforslaget har endvidere ikke konsekvenser for de kirkelige kasser.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Lovforslaget har ikke økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet.

5. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ikke miljømæssige konsekvenser.

6. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget indebærer, at ansøgningerne behandles af en myndighed, som er tættere på borgerne.

7. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

8. Hørte myndigheder

Udkast til lovforslaget blev i juni 2004 sendt til høring hos følgende:

Samtlige biskopper, stiftsøvrighederne, Landsforeningen af Menighedsrådsmedlemmer, Den danske Præsteforening, Danmarks Provsteforening, Danmarks Kordegneforening, KL, Københavns Kommune, Frederiksberg Kommune.

Der er modtaget høringssvar fra: Samtlige biskopper, stiftsøvrighederne, Landsforeningen af Menighedsrådsmedlemmer, Den danske Præsteforening, Danmarks Provsteforening, Danmarks Kordegneforening, KL og Københavns Kommune.

Et ændret lovforslag er den 30. september 2004 sendt til høring hos landets biskopper.

Der er modtaget høringssvar fra biskopperne med undtagelse af biskoppen over Helsingør, Lolland-Falsters og Fyens stifter.

Høringssvarene er beskrevet ovenfor i afsnit 1 og i høringsnotatet, som er fremsendt til Folketingets Kirkeudvalg i forbindelse med lovforslagets fremsættelse.

Vurdering af konsekvenser af lovforslaget

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og amtskommuner	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og amtskommuner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ansøgningerne behandles af myndigheder, som er tættere på borgerne.	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Det er i de almindelige bemærkninger afsnit 1 og 2.1. anført, at kirkeministeren i medfør af begravelseslovens § 3, stk. 2, 1. pkt., kan give tilladelse til, at urnen med asken efter afdøde personer nedsættes på privat ejendom. Der er tale om videreførelse af en administrativ praksis, som har været fulgt af Justitsministeriet indtil lovens ikrafttræden den 1. januar 1976.

Det forudsættes i den administrative praksis, at ejendommen har en vis størrelse (mindst 5000m²), og i almindelighed også at ejendommen ejes af den afdøde persons slægt.

En sådan tilladelse gives på vilkår af:

- at der på det sted, hvor urnen nedsættes, ikke anbringes sten, mindesmærke eller andet, der kendetegner stedet som begravelsesplads,
- at urnen, der skal bestå af materialer, der er opløselige i vand, f.eks. pap, støbt papirmasse eller lignende, nedgraves i mindst 1 meters dybde, og
- at der på ejendommen tinglyses en deklaration, hvorefter den til enhver tid værende ejer forpligter sig til i 10 år fra urnens nedsættelse at regne ikke at grave så dybt, at urnen berøres. Vedkommende provst skal være påtaleberettiget i henhold til deklarationen.

Som led i regeringens decentraliseringsarbejde foreslås det, at kompetencen i disse sager flyttes fra kirkeministeren til stiftsøvrighederne, jf. lovforslagets § 1, nr. 1.

Til nr. 2

Som anført i de almindelige bemærkninger afsnit 1. og 2.2. kan kirkeministeren ifølge begravelseslovens § 3 stk. 2, 2. pkt., tillade, at der forholdes med asken efter afdøde personer på anden sømmelig måde, når der foreligger et bestemt udtalt ønske herom fra afdøde. Med hjemmel i denne bestemmelse er der praksis for, at kirkeministeren kan tillade, at asken efter afdøde personer spredes over åbent hav, ligesom kirkeministeren kan tillade, at der foretages deling af asken efter en afdød person.

Ud fra et ønske om at decentralisere sagsgangen foreslås det, at kompetencen til at tillade, at der forholdes med asken på anden sømmelig måde flyttes fra kirkeministeren til stiftsøvrighederne, jf. formuleringen i lovforslagets § 1, nr. 2.

Lovforslaget tilsigter ikke at udvide mulighederne for, hvorledes der kan forholdes med asken efter afdøde personer. Tilladelse til, at der forholdes med asken på anden sømmelig måde, omfatter således alene tilladelse til spredning af asken efter en afdød person over åbent hav og til deling af asken efter en afdød person. Der vil fortsat ikke kunne gives tilladelse til spredning af asken efter afdøde personer over landjorden, indsøer eller vandløb, ligesom der ikke vil kunne gives tilladelse til anbringelse af asken i private hjem.

Danmarks Provsteforening har under høringen fremsat forslag om, at »bestemt udtalt ønske fra afdøde« defineres nøjere. Det er ikke fundet påkrævet, at der i loven optages en definition af »bestemt udtalt ønske fra afdøde«, der i overensstemmelse med praksis omfatter såvel skriftlige som mundtlige tilkendegivelser fra afdøde, og som ikke adskiller sig fra den form,

som afdøde i øvrigt har udtrykt sine ønsker i med hensyn til begravelse eller ligbrænding.

Til nr. 3

Der er i lov om folkekirkens kirkebygninger og kirkegårde, jf. lovbekendtgørelse nr. 454 af 11. juni 1992¹⁾, som ændret ved § 2 i lov nr. 433 af 1. juni 1994²⁾, ved lov nr. 391 af 22. maj 1996³⁾ og ved § 3 i lov nr. 437 af 10. juni 2003⁴⁾, og bekendtgørelse nr. 527 af 19. juni 1992 som ændret ved bekendtgørelse nr. 123 af 18. marts 1993 og bekendtgørelse nr. 970 af 2. december 2003, om folkekirkens kirkebygninger og kirkegårde, tillagt provstiuvalgene kompetence i en række sager om kirkegårde.

Af § 12, stk. 1, i lov om folkekirkens kirkebygninger og kirkegårde fremgår det bl.a., at der ved enhver kirkegård skal være en af provstiuvalget godkendt vedtægt for orden på kirkegården og dennes benyttelse. Endvidere skal ændring og regulering af en kirkegårds indretning godkendes af provstiuvalget, jf. § 19, stk. 1, i bekendtgørelsen om folkekirkens kirkebygninger og kirkegårde.

På den baggrund vil det være hensigtsmæssigt, at det er provstiuvalget, og ikke kirkeministeren der i medfør af bestemmelsen i begravelseslovens § 15 skal tillade, at bestyrelsen for en folkekirkelig kirkegård overlader en del af denne til brug for et trossamfund uden for folkekirken. Ifølge lovforslaget kan provstiuvalgets afgørelse påklages til stiftsøvrigheden. Herved sikres det, at afgørelsen i givet fald kan efterprøves af en højere kirkelig myndighed. Stiftsøvrighedens afgørelse er ifølge lovforslaget endelig.

Hovedparten af folkekirkens kirkegårde bestyres af vedkommende menighedsråd. I større byer som København, Århus og Odense bestyres nogle af kirkegår-

dene af kommunalbestyrelsen. Da kommunalt bestyrelse kirkegårde ikke er undergivet tilsyn fra provstiuvalg eller stiftsøvrighed, foreslås det, at kommunalbestyrelsens beslutning om at overlade en del af en kirkegård til et trossamfund uden for folkekirken fortsat skal godkendes af kirkeministeren.

Til nr. 4

Grønlands Hjemmestyre har kompetencen til at fastsætte landstingsforordninger om kirken i Grønland, herunder om begravelsesvæsenet, jf. senest § 5 i lov nr. 264 af 6. maj 1993 om kirken i Grønland. (Lovforslaget i folketingsåret 1992 – 1993 var L 196, Forslag til lov om kirken i Grønland, fremsat skriftligt af daværende kirkeminister A. O. Andersen den 24. februar 1993, FF 5624; lovforslag som fremsat, Till. A 7037; 1. behandling 12. marts 1993, FF 6435; betænkning 13. april 1993, Till. B 1085; 2. behandling 22. april 1993, FF 8482; 3. behandling 29. april 1993, FF 8867; lovforslaget som vedtaget, Till. C 1087). På denne baggrund præciseres det, at loven ikke gælder for Grønland.

Til § 2

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. april 2005. Hermed sikres det, at der efter Folketingets behandling af lovforslaget i medfør af lovens § 4 kan udarbejdes de fornødne administrative forskrifter samt vejledning til brug for de kirkelige myndigheder.

Til § 3

Med bestemmelsen sikres det, at loven ved kgl. anordning kan sættes i kraft på Færøerne med de ændringer, som de særlige færøske forhold tilsiger.

- 1) Lov om folkekirkens kirkebygninger og kirkegårde blev gennemført i folketingsåret 1985-1986 som lov nr. 268 af 22. maj 1983. Lovforslaget var L 154, Forslag til lov om folkekirkens kirkebygninger og kirkegårde, fremsat af daværende kirkeminister Mette Madsen den 29. januar 1986, FF.sp. 5980; forslag som fremsat, A. sp. 4047; 1. behandling 6. februar 1986, FF.sp. 6595; betænkning afgivet 16. april 1986, B. sp. 1301; 2. behandling 22. april 1986, FF.sp. 9961; 3. behandling 24. april 1986, FF.sp. 10199, forslag som vedtaget, C.sp. 483. Ved lovændringen i folketingsåret 1991-1992 var lovforslaget L88, forslag til lov om ændring af lov om folkekirkens kirkebygninger og kirkegårde, fremsat af daværende kirkeminister Torben Rechendorff den 6. november 1991, FF 1558; lovforslag som fremsat, Till.A 2001; 1. behandling 12. november 1991, FF 1904; betænkning 1. april 1992, Till.B 917; 2. behandling 9. april 1992, FF 8903; 3. behandling 21. april 1992, FF8965; lovforslaget som vedtaget, Till.C. 701.
- 2) Lovforslaget i folketingsåret 1993-1994 var L 142, Forslag til lov om ændring af lov om folkekirkens økonomi og lov om folkekirkens kirkebygninger og kirkegårde (folkekirkens deltagelse i mellemkirkeligt arbejde m.v.), fremsat af daværende kirkeminister A.O. Andersen den 12. januar 1994, FF 4474; lovforslag som fremsat, Till.A 5563; 1. behandling 19. januar 1994, FF 5178; betænkning 4. maj 1994, Till.B 1215; 2. behandling 19. maj 1994, FF 11513; 3. behandling 24. maj 1994, FF 11698; lovforslaget som vedtaget, Till.C. 1117.
- 3) Lovforslaget i folketingsåret 1995-1996 var L254, Forslag til ændring om af lov om folkekirkens kirkebygninger og kirkegårde, fremsat af daværende kirkeminister Birte Weiss den 24. april 1996, FF 5710, lovforslaget som fremsat, Till. A. 4993; 1. behandling 2. maj 1996, FF 6130; betænkning 2. maj 1996, Till.B 773; 2. behandling 9. maj 1996, FF 6553; 3. behandling 14. maj 1996, FF 6553; lovforslaget som vedtaget, Till.C. 711.

- 4) Lovforslaget i folketingsåret 2002-2003 var L163, Forslag til lov om ændring af lov om folkekirkens økonomi, lov om menighedsråd, lov om folkekirkens kirkebygninger og kirkegårde og lov om ansættelse i stillinger i folkekirken m.v. (Større økonomisk frihed, decentralisering af kompetence m.v.), fremsat af kirkeminister Tove Fergo den 20. februar 2003, Till.A 4196; lovforslag som fremsat Till.A 4168; 1. behandling 12 marts 2003, FF 5683; betænkning 14. maj 2003; Till.B 1369; 2. behandling 22. maj 2003, FF 9742; 3. behandling 27. maj 2003, FF10038; lovforslaget som vedtaget Till. C 491.

Bilag 1

Lovforslaget sammenholdt med den gældende lovgivning

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

I lov nr. 346 af 26. juni 1975 om begravelse og ligbrænding (begravelsesloven) foretages følgende ændringer:

§ 3. ---

Stk. 2. Asken skal nedsættes på en af de i § 2, stk. 1, nævnte begravelsespladser eller anbringes på et andet af kirkeministeren godkendt sted. Kirkeministeren kan dog tillade, at der forholdes med asken på anden sømmelig måde, når der foreligger et bestemt udtalt ønske herom fra afdøde.

1. § 3, *stk. 2*, affattes således:

»*Stk. 2.* Asken skal nedsættes på en af de i § 2, stk. 1, nævnte begravelsespladser eller anbringes på et andet af stiftsøvrigheden godkendt sted. Stiftsøvrighedens afgørelse kan påklages til kirkeministeren.«

2. I § 3 indsættes som *stk. 3*:

»*Stk. 3.* Stiftsøvrigheden kan tillade, at der forholdes med asken på anden sømmelig måde, når der foreligger et bestemt udtalt ønske herom fra afdøde. Stiftsøvrighedens afgørelse kan påklages til kirkeministeren.«

3. § 15 affattes således:

»§ 15. Bestyrelsen for en folkekirkelig kirkegård kan med provstiudvalgets tilladelse, jf. dog stk. 2, overlade en del af denne til brug for et trossamfund uden for folkekirken. Provstiudvalgets afgørelse kan påklages til stiftsøvrigheden. Stiftsøvrighedens afgørelse kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Stk. 2. Med kirkeministerens tilladelse kan kommunalbestyrelsen overlade en del af en kommunalt bestyret kirkegård til et trossamfund uden for folkekirken.«

§ 18. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kgl. anordning sættes i kraft for disse landsdele med de afvigelser, som de særlige færøske og grønlandske forhold tilsiger.

4. § 18 affattes således:

»§ 18. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland. Loven kan ved kongelig anordning sættes i kraft på Færøerne med de afvigelser, som de særlige færøske forhold tilsiger.«

Til lovforslag nr. L 57. Skriftlig fremsættelse (27. oktober 2004)

Kirkeministeren (Tove Fergo):

Herved tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om begravelse og ligbrænding (Delegation af kompetence)
(Lovforslag nr. L 57).

I medfør af begravelsesloven kan kirkeministeren tillade, at urner med asken efter en afdød person under visse betingelser nedsættes på privat ejendom. Med hjemmel i begravelsesloven kan kirkeministeren endvidere tillade, at asken efter en afdød person spredes over åbent hav, eller at der foretages deling af en afdød persons aske.

I henhold til begravelsesloven kan bestyrelsen for en folkekirkelig kirkegård med kirkeministerens tilladelse overlade en del af denne til brug for et trossamfund uden for folkekirken.

Formålet med den foreslåede lovændring er udelukkende at overføre dele af Kirkeministeriets kompetence i medfør af begravelsesloven til stiftsøvrigheder og provstiudvalg. Lovforslaget tilsigter ikke at udvide mulighederne for, hvorle-

des der kan forholdes med asken efter en afdød person. I overensstemmelse med hidtil fulgt praksis vil der alene blive givet tilladelse til nedsættelse af en askeurne på privat ejendom af en vis størrelse, til spredning af aske efter en afdød person eller til deling af en afdød persons aske.

Der vil fortsat ikke blive givet tilladelse til spredning af asken efter en afdød person over landjorden, indsøer eller vandløb ligesom der ikke vil kunne gives tilladelse til anbringelse af asken i private hjem.

Som et led i decentralisering af dele af Kirkeministeriets sagsområde foreslås det, at kompetencen i de nævnte tre sagstyper flyttes fra kirkeministeren til landets stiftsøvrigheder.

Med hensyn til godkendelse af at der på kirkegårde indrettes særlige afsnit til brug for trossamfund uden for folkekirken, foreslås det, at godkendelseskompetencen flyttes fra kirkeministeren til landets provstiudvalg. Dog forbliver godkendelseskompetencen hos kirkeministeren, for så vidt angår kommunalt bestyrede kirkegårde.